

Játzószínházi lámpás

Olyan jó Nektek arról írni, hogy szép évadot zártunk!

Nektek köszönhető ugyanis! Sokan jöttetek, és nagyon jókat játszottunk! Most szeretnék Veletek egy-két gondolatot megosztani arról, hogy miért volt jó!

A JÁTZO SZÍNHÁZ játékokban és témafelvetésekben gazdag évadot zárt ismét. Minden foglalkozástípus – kézműves-bábkészítő, táncház-gyermekjátékok, dramatikus és rítusjátékok, muzsikáltató, tipogó – nagy figyelemmel és érdeklődéssel fogadott kicsi és nagy egyaránt. Az egy hónapostól a 10-12 éves korú gyermekig mindenki találhatott magának kedveset: játékot, előadást, foglalkozást.

Sok kérésnek tudtunk azzal eleget tenni, hogy az életkori határt, az 1 hónapostól a 3 évesig és a 3 évestől a 6-7 évesig az eddigiekhez képest is kiemelten kezeltük programjainkban. Mind a gyermek lelki-érzelmi nevelését, mind a színház-kultúrát tekintve fontos szempontokat építettünk be tevékenységeinkbe. Előterbe helyeztük a nyugalmat sugárzó, az egymásra való odafigyelést szorgalmazó, az együtt megalkotott tárgyak közös kipróbálását megvalósító játékokat. A sajtós nevelést igénylők, a halmozottan sérült gyermekek is (közel 400 fő) teret kaptak minden foglalkozástípusunkban. Új eleme volt viszont ezeknek az együttléteknél, hogy megtettük az integrálás első lépéseit: tartottunk olyan foglalkozásokat, amikor együtt játszott az ép és a

sajtós nevelést igénylő gyermek, no és szülei is közösen örültek egymás gyermekeinek.

Az ovis bérlet *Hamuban sült pogácsa* című előadása nagy tetszést aratott a szülők és kísérők körében egyaránt. Felnőtt nézőink a játékunkból áradó szeretetet, a gyerekek az átváltozások varázslatát emelték ki.

A muzsikáltató alkalmainkon elhangzó dallamok, a hangszerek látványa, hangja és a hozzájuk kapcsolódó legendák, me-

sék szintén nagy érdeklődést váltottak ki a hozzánk érkezőkből. Ritka lehetőségnek tartják az e foglalkozásunkra igyekvők, hogy játékba szervezve népi hangszerek sokaságával ismerkedhetnek meg gyermekeink.

Rítusjátékainkra – mulatságok szüretkor, betlehemes karácsonykor, kecskézés farsangkor, pünkösdölés – mindenki szerint nagy szükség van. Szülők, nevelők, gyermekek egyaránt azt sugározták felénk, hogy olyan élményekben volt részük, ami pótolhatatlan a mindennapokban: a szép, tiszta szó, az egymás tekintetében való megpihenés, a közösen elénekelt ünnepi köszöntők emberségünk és gyermekségünk megtartását segítik.

Az állatok nyelvén tudó jubász, A vén kutya, Hamuban sült pogácsa, „Szíp kerekék, forogjatok”, „Paradicsom mezejében”, Sárig kicsi kígyó, Az igazmondó góbé és még igazabb kalandjai, A kiskondás, „Elmentem én a szőlőbe...”, „Lányok fonják a szöszöt, beszélgetnek egymást közt...”, „Elérkezett újesztendő, sok jót hozzon a jövődő...”, „Behozzuk a zöld ágat, kivisszük a kiszevicét...”, „Elhozta az Isten piros pünkösd napját...” – ugye milyen nagyszerű elolvasni? Ennyi mesecím és ennyiféle foglalkozás várt Rátok 9 hónapra keresztül.

S a jövő?

Nem titok, hogy minden rítusjátékot folytatunk, hogy lesz bábkészítés és tánc is, de a muzsikáltnak is helye lesz a mindennapokban, hogy a tipegők is jöhetnek, hogy semmi nem szűnik meg, SÓT!

Felújítjuk és újból játszuk Veletek a *Mátyás*, a *furfangos* című mesét, *A Hegedűs Ember történetét*, a *Hamuban sült pogácsát* is.

Az ovisoknak pedig bérletes előadásként új meséket kínálunk. Erről a *Rügyfakadás Tündérkertben* című rovatunkban olvashattok bővebben, de itt is elárulom a címét: *Hol jártál, báránykám?*

A JÁTSZÓSZÍNHÁZ minden alkotója nevében kívánunk mindegyikötöknek tartalmas, kacagató, játékkal teli nyarat, szeptembertől pedig ismét nagyon-nagyon várunk Benneteket!

Láposi Terka
Asbóth Anikó
Barkó Réka
Magi Krisztina
Veres Kata
Vékony Anna
Arany Zoltán
Csanádi Tibor
Kerekes Zoltán